

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra I Sverrig

Citation: Andersen, H. C.: "I Sverrig", i Andersen, H. C.: *I Sverrig*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2003, s. 160. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hcaisverrigval-shoot-idm140454473012656.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: I Sverrig

Uden direkte at nævnes på ny er denne altså også her til stede. Som en kalifornisk guldåre har vi set den bugte sig gennem kapitlerne, snart kun anet under overfladen, snart dybt begravet under skepsis og depression, snart skinnende klar i dagen. *Den* er værkets røde eller gyldne tråd, for hvis skyld det måske overhovedet blev skrevet og i hvert fald atter og atter blev omskrevet. Det midterstillede orgelstykke om troen og videnskaben betød den endelige klaring af dette fundamentale punkt; de linjer han skrev herom til Ørsted under affattelsen: »Vorherre kan godt taale, at han sees gennem den Forstand, han selv gav os ...« gentog han næsten ordret til sin kloge veninde Henriette Wulff fem år senere, da han planlagde sin store livsanskuelsesroman »*At være eller ikke være*«.11 Adskillige af synspunkterne derfra er foregrebet i / *Sverrig*, så at vi med en vis ret kan sige at han drog ud for at opleve det fremmede og derigennem vandt indsigt i sig selv.